

Vai tu Mani mīli?

28 Un kāds no rakstu mācītājiem, kas bija noklausījis šai viņu sarunā, ka Viņš tiem labi bija atbildējis, nāca un Viņam vaicāja: "Kurš ir augstākais bauslis par visiem?"

29 Jēzus atbildēja: "Augstākais ir: klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs.

30 Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka.

31 Otrs ir šis: tev būs mīlēt savu tuvāku kā sevi pašu; cita lielāka baušļa par šiem nav."

32 Un rakstu mācītājs Viņam sacīja: "Gan labi, Mācītāj, tas ir tiesa, ko Tu sacījis: viens vienīgs Dievs ir, un cita nav kā Viņš vien,

33 un: To mīlēt no visas sirds un no visa prāta, un no visas dvēseles, un no visa spēka, un tuvāko mīlēt kā sevi pašu - tas ir vairāk nekā visi dedzināmie un citi upuri."

34 Un Jēzus, redzēdams, ka tas gudri bija atbildējis, uz to sacīja: "Tu neesi tālu no Dieva valstības." Un neviens vairs neuzdrošinājās Viņam jautāt.

Mk. 12: 28.–34.

Mīļā draudze!

Pagājušajā svētdienā, noslēdzot sprediķi, mums bija uzdevums cits citam pajautāt tā, kā Jēzus jautāja aklajam ubagam Bartimejam - "Ko tu vēlies, lai es tev daru?" Kāpēc tas ir svarīgi uzzināt, ko otrs vēlas?

Varētu teikt, ka tas ir cieņas jautājums, ka es ļauju savam līdzilvēkam pašam pateikt, kas viņam vai viņai ir svarīgi. Vienalga, vai tu esi ubags, patients vai klients, tu esi cilvēks, kurš pats var pieņemt lēmumus. Tev nav jābūt mūžīgā atkarībā no citiem.

Otra lieta ir, ka mēs smagi varam iekrist, ja visu esam izdomājuši otra vietā. Mēs nākam ar saviem priekšstatiem, savu pieredzi, savu vēsturi, kas lielā mērā var atšķirties no cilvēka, kuru mēs gribam veidot pēc sava tēla un līdzības. Rezultāts var būt gaužam bēdīgs, jo izrādās, ka cilvēks neklausā mani, un dzīvo pavisam savādāk. Anglijā bija gadījums, kad sociālie darbinieki sagādāja bezpajumtniekam dzīvokli, nokārtoja pabalstus un domāja, ka ir labu darbu izdarījuši. Pēc kāda laika tie aizgāja pie viņa uz mājām. Liels bija viņu pārsteigums, kad viņi dzīvoklī ieraudzīja, ka bijušais bezpajumtnieks nedzīvoja viens. Viņš savā dzīvoklī bija iekārtojis zirgu.

Tāpēc nākamā reizē labāk pajautāsim, ko otrs vēlas.

Šodienas sprediķa teksts skar ļoti līdzīgu jautājumu. Pie Jēzus bija atnācis rakstu mācītājs, kas vēlējās uzzināt, kurš ir vissvarīgākais bauslis.

Jautājums ir pamatots, jo Bībelē ir daudzi baušļi, un tā var būt liela problēma, ja nemāk atšķirt galveno no mazsvarīgā. Galu galā, te ir runa par mūsu attiecībām ar Dievu. Kas ir tas, ko Viņš no manis sagaida? Kā man dzīvot, lai Viņu iepriecinātu?

Mēs varam sev pajautāt, kādas ir mūsu attiecības ar Dievu. Laikam jau es parasti daudz par Viņu nedomāju, tikai tad, kad iet grūti, es Viņu atceros. Jā, es ticu, ka Dievs ir, bet ikdienā es tāpat daru, kā man liekas pareizi. Noteikti es daudz vairāk laiku pavadu pie televizora nekā lūdzu Dievu vai lasu Bībeli.

Uz rakstu mācītāja jautājumu Jēzus atbild ar diviem citātiem no Vecās Derības:

"Augstākais ir: klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs. Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka. Otrs ir šis: tev būs mīlēt savu tuvāku kā sevi pašu; cita lielāka baušļa par šiem nav."

Tā tad Jēzus atgādina, ka Dievs ir jāmīl no visas savas sirds, no visas savas dvēseles, no visa sava prāta, no visa sava spēka. Dievs nav nekāda spēļmantiņa, ko es vienā brīdī paņemu, bet otrā metu malā. Viņš lai ir manas dzīves centrs, ap ko viss grozās, nevis otrādi. Arī šodien daudzi jūdi šo bausli iekļauj savās rīta un vakara lūgšanās, un māca savus bērnus, lai tie pirms gulētiešanas noskaita šos vārdus.

Jēzus vēl pievieno otru bausli no trešās Mozus grāmatas par tuvākā mīlestību.

Tā tad Dievu nevar mīlēt, ja nemīl savu tuvāko. Tas ir būtisks papildinājums. Dieva vārdā ir notikuši lieli noziegumi, līdz šai dienai teroristi atsaucas uz Dievu, kas viņiem liek darīt savus šausmu darbus. Tomēr Jēzus saka, ka mēs mīlam Dievu tad, kad mīlam savu līdzcilvēku.

Kā mēs varam mīlēt Dievu un savu tuvāko? Laikam jau nepietiek ar to, ka iemācās kādu Bībeles bausli no galvas. Tāpat kā brīdinājumi uz cigarešu paciņām neattur cilvēkus no smēķēšanas, tā arī ar pavēli mūs nevar piespiest Dievu vai savu līdzcilvēku mīlēt. Beigu beigās sanāks tikai tāda izlikšanās, ka es tēloju dievbijību, bet patiesībā, savas sirds dziļumos, es esmu tālu no Viņa.

Vienprātības grāmatā ir teikts, ka baušļi izpilda vismaz divas funkcijas. Viena ir tā, ka tie palīdz valdniekiem uzturēt kārtību, lai mūsu sadzīve norit pēc zināmiem noteikumiem, nevis pēc dažu patvaļas. Otra funkcija ir tā, ka baušļi mums palīdz saskatīt savu grēcīgumu. Ja kāds domā pirms grēksūdzes, ka neko sliktu nav darījis, tas var sev pajautāt, vai es esmu Dievu un savus līdzcilvēkus mīlējis? Nav runa par to, ka es neesmu kādam pāri darījis, bet par to, vai es esmu atdevis sevi, nostādījis otru vismaz vienā līmenī ar sevi pašu.

Redzot savu grēcīgumu, es saprotu, ka ar saviem spēkiem vien es nevaru sasniegt pilnību Dieva acīs. Man ir nepieciešama Viņa žēlastība. Ja Dievs mani nemīlēs vispirms, es esmu pazudis.

Kad augšāmceltais Jēzus satiek Pēteri, Viņš trīs reizes viņam jautā: "**Vai tu mani mīli?**" - Varbūt tu atkal gribi mani noliegt, aizbēgt, pamest mani? Padomā, kas notiek tavā sirdī.

Caur Jēzu es varu ieraudzīt Dievu, kas nav tālu prom, bet kas pats atdod Sevi, lai kalpotu un apliecinātu Dieva mīlestību katram no mums. Viņš ir tas, kas mira krusta nāvē, lai atpestītu mūs no grēka varas, no mūsu nespējas mīlēt. Pirms Dievgalda mēs dziedam: "Ak Tu, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku, apžēlojies par mani." Jēzus ir tā kā jērs, ko ved uz nokaušanu, nobijies, trīcošs, ievainojams. Lai Dievs mums dāvina Savu Garu un pamodina mūsos cilvēcību un mīlestību. Āmen!

No mācītāja Mārtiņa Urdzes sprediķu arhīva / 04.11.2018. /